

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 68)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Μάιος 2015

ΤΥΦΛΟΙ

Όλοι αγαπητοί μου, όλοι έχουμε δεϊ φωτογραφική μηχανή. Ή φωτογραφική μηχανή είναι και αυτή μια ανακάλυψη τής επιστήμης. Στην αρχή οί φωτογραφικές μηχανές ήταν λίγες και πανάκριβες. Σήμερα γέμισε ό κόσμος από φωτογραφικές μηχανές. Αν σε κάποιον πού κάνει συλλογή φωτογραφιών πητε ότι ή φωτογραφική του μηχανή έγινε μόνη της, χωρίς κανέναν τεχνίτη να κοπιήσει, αυτός πού έχει τή μηχανή

θα γελάση εις βάρος σας και θ' αρχίση να άμφιβάλη αν είσθε καλά στο μυαλό. «Κύριε», θα σάς πεί, «τί είναι αυτά πού λέτε; Οί φωτογραφικές μηχανές δέν φυτρώνουν στα χωράφια. Σχεδιάζονται από επιστήμονες, κατασκευάζονται από τεχνίτες, βγαίνουν από εργοστάσια. Ή δική μου μηχανή είναι από τις τελειότερες μάγκες». Άλλά εγώ θέλω να μιλήσω για κάποια άλλη φωτογραφική μηχανή πού την έχουν όλοι σχεδόν. Την έχουν και οί πιδ φτωχοί άνθρωποι, και όμως ή φωτογραφική αυτή μηχανή είναι πανάκριβη. Είναι τα μάτια μας. Και γεννιέται τδ έρώτημα: Ποιός τεχνί-

της κατασκεύασε μία τόσο τέλεια μηχανή, τα μάτια; Τα μάτια είναι ένα μικρό θαυμάσιο μηχανήμα, πού διαρκώς βλέπει και παίρνει χιλιάδες εικόνες και τις στέλνει στον έγκεφαλο και εκεί μένουν και διατηρούνται. Είναι τόσο αξιοθαύμαστο ή κατασκευή και ή λειτουργία των ματιών, ώστε γύρω από την σπουδή τους ασχολείται ιδιαίτερη επιστήμη, ή όφθαλμολογία. Όφθαλμολόγοι γιατροί, μεγάλοι επιστήμονες θα-

μάζουν τδ έξοχο αυτό δημιούργημα. Ποιός έπλασε τα μάτια; Ό Θεός! Είναι ή μόνη λογική άπάντησι. Τδ Ευαγγέλιο μιλάει για έναν τυφλό, πού συνάντησε στο δρόμο ό

Χριστός. Ήταν τυφλός από τή μέρα πού γεννήθηκε. Δέν είχε καθόλου μάτια. Δυό μεμβράνες λεπτές σκέπαζαν τδ μέρος πού υπάρχουν τα μάτια. Άδειανές ήταν οί κόγχες. Ό Χριστός, λέει τδ Ευαγγέλιο, έφτυσε κάτω και με τδ σάλιο του έκανε λίγη λάσπη, πήρε τή λάσπη, έχρισε με αυτή τδν τυφλό στα μάτια και τδν έστειλε να νικτ ή σε μιá δεξαμενή. Και άμέσως είδε. Άλλά ό Χριστός ...

(Συνέχεια στην 3^η σελίδα)

Ἡ ἱστορία μου καὶ ἡ γέννηση τοῦ παιδιοῦ μου ξεκινᾶ πρὶν ἀπὸ ἓνα χρόνο περίπου, ἐνῶ εἶχα ἐπισκεφτεῖ τὴν συννυφάδα μου. Κάθοντας λοιπὸν καὶ κουβεντιάζοντας μοῦ ἀνέφερε γιὰ τὸν Ἅγιο Ραφαήλ, Ἅγιο Νικόλαο καὶ Ἅγια Εἰρήνην ὅτι τὴν εἶχε βοηθήσει πολὺ γιὰ τὴ γέννηση τῆς κορούλας της. Ἐγὼ μὲ τὸν ἄντρα μου εἶχαμε συνεχῶς τὸ θέμα γιὰ τὴν ἀπόκτηση ἑνὸς παιδιοῦ, ἐκεῖνος δὲν ἠθελε οὔτε στὴν ἰδέα νὰ ἀκούσῃ γιὰ παιδί. Τὸν ἴδιο μῆνα εἶχα κάτι πόνοους στὴ μήτρα, νόμιζα ὅτι ἤμουν ἔγκυος, ἀλλὰ τελικὰ καὶ ἀφοῦ νοσηλεύτηκα στὸ νοσοκομεῖο εἶχα αἰμορραγικὲς κύστες. Μετὰ ἀπὸ 2-3 μέρες ἀφοῦ βγήκα ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο ἔκανα μίαν ἐπανεξέταση καὶ μοῦ εἶπε ἡ γιαιτρὸς τότε ὅτι γιὰ 2 μῆνες δὲν θὰ μπορέσω νὰ ἀποκτήσω παιδί, νὰ σημειώσω ὅτι ποτὲ δὲν εἶχα γυναικολογικὸ πρόβλημα. Παρ' ὅλο ποῦ ἡ γιαιτρὸς μοῦ εἶπε γι' αὐτὴν τὴν ἀπόφαση δὲν ἔχασα τὴ πίστη ὅτι ὁ Ἅγιος Ραφαήλ θὰ μὲ βοηθοῦσε γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ μωροῦ μου. Τὸν ἴδιο μῆνα ἔμεινα ἔγκυος στὸ μονάκριβο γιό μου. Ἐγινε τὸ θαῦμα μου. Μετὰ ἀπὸ κάποιες ἐξετάσεις ποῦ ἔκανα διαπιστώθηκε στὸ μωρό μου ὅτι εἶχε ἠχογενεῖς ἐστίες στὴν καρδούλα του. Θυμᾶμαι ἐκεῖνη τὴ μέρα ἡ χειρότερη τῆς ζωῆς μου. Ἐκλαιγα ἀσταμάτητα δὲν μποροῦσε νὰ μὲ κάνει καλὰ οὔτε ὁ ἄντρας μου. Δὲν ἤξερα ποῦ νὰ ἀπευθυνθῶ καὶ ἔτσι ἔψαχνα στὸ ἴντερνετ γιὰ τὸν Ἅγιο Ραφαήλ καὶ νὰ ζητοῦσα βοήθεια. Βρῆκα τὸ τηλέ-

φωνο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ στὸ Ἄνω Σούλι τοῦ Μαραθῶνος καὶ πήρα τηλέφωνο χωρὶς νὰ ξέρω μὲ ποιὸν θὰ μιλήσω, ἀπλὰ πήρα καὶ τὸ σήκωσε τότε κάποιος μοναχὸς καὶ τοῦ εἶπα τὸ πρόβλημά μου. Νόμιζα ὅτι δὲν θὰ μοῦ δώσει καμμία σημασία, ἐκεῖνος ὅμως μοῦ μίλησε καὶ μοῦ εἶπε ὅτι μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Ἁγίου Ραφαήλ τὸ μωρό μου θὰ γινόταν καλά. Μοῦ εἶπε νὰ λέω τὴν ἐξῆς προσευχὴ «Ἄγιε Ραφαήλ, προχώρα ἐσὺ μπροστά». Ἀπὸ τότε ἔλεγα καθημερινὰ τὴ προσευχὴ ποῦ εἶχε πεῖ ὁ μοναχός. Μετὰ τὸν δεκαπενταῦγουστο ὁ θεὸς μου νοσηλεύτηκε μὲ σοβαρὸ ἔμφραγμα. Εἶπαν οἱ γιαιτροὶ τότε στὴν μητέρα μου ὅτι ἦταν ἀπαράιτητο νὰ γίνει χειρουργεῖο, ἔγινε τὸ σοβαρὸ χειρουργεῖο καὶ βγαίνοντας ὁ γιαιτρὸς εἶπε στὴ μητέρα μου ὅτι μᾶλλον θὰ γίνῃ τὸ μοιραῖο. Ἐνῶ μιλώντας μὲ τὴ μητέρα μου τῆς εἶπα νὰ λείι τὴν προσευχὴ ποῦ μοῦ εἶχε πεῖ τότε ὁ μοναχός «Ἄγιε Ραφαήλ προχώρα ἐσὺ μπροστά». Μετὰ ἀπὸ μίαν ὥρα ἤρθε ὁ γιαιτρὸς εἶπε πρέπει νὰ ἔγινε θαῦμα ... δὲν ἐξηγεῖται διαφορετικά. Γιὰ νὰ ἐπανέλθω ἐγὼ γέννησα ἓνα ὑγιέστατο ἀγοράκι 3.775 κιλά φυσιολογικά. Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ πραγματοποίησε τὸ θαῦμα μετὰ ἀπὸ τὴν προσευχὴ μου. Χάρη στοὺς μοναχοὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἄνω Σουλίου Μαραθῶνος, ἡ πίστη μου μεγάλωσε πρὸς τὸν Κύριο καὶ τὴ μητέρα του Παναγία καὶ τὸν προστάτη μου Ἅγιο Ραφαήλ. Εὐχαριστῶ θεομὰ.

Α. Κ., Ἰωάννινα

ΤΥΦΛΟΙ (Συνέχεια από την 1^η σελίδα)

... πού έκανε τὸ θαῦμα τοῦ Εὐαγγελίου, εἶναι ὁ ἴδιος, πού ὄχι μόνο μάτια έκανε, ἀλλὰ καὶ αὐτιά καὶ χέρια καὶ πόδια καὶ πνευμόνια καὶ ὅλα τὰ ἀξιοθαύμαστα ὄργανα τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου. Ἔκανε τὸ ἀνθρώπινο σῶμα. Χριστέ! Σὺ μᾶς ἔπλασες. Σὲ δοξάζουμε καὶ σὲ εὐχαριστοῦμε. Δυστυχῶς οἱ περισσότεροὶ ἄνθρωποι δὲν εὐχαριστοῦν τὸ Χριστό. Μάτια ἔχουν καὶ μάτια δὲν ἔχουν. Εἶναι τυφλοὶ ψυχικῶς. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, ὅσο ἔξυπνοι κι' ἂν εἶναι καὶ ὅσα γράμματα κι' ἂν ξέρουν, μοιάζουν σὰν τὸ γαϊδουράκι, πού τὸ ἀφεντικό τοῦ κλείνει τὰ μάτια μὲ τὸ τυφλοπάνι, τὸ δένει στὸ μαγγανοπήγαδο, καὶ τὸ δυστυχισμένο ζῶο πού δὲν βλέπει ἀρχίζει νὰ τρέχει, μὲ τὴν ἐντύπωσι ὅτι τρέχει σὲ δρόμο, ἐνῶ συνεχῶς στὸ ἴδιο μέρος βρίσκεται, κάνοντας διαρκῶς τοὺς ἴδιους γύρους. Ἔτσι εἶναι καὶ οἱ ἄπιστοι. Τὸ ἀφεντικό τους, ὁ διάβολος, τοὺς ἔχει σκεπάσει τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μὲ τὸ δικό του τυφλοπάνι καὶ δὲν βλέπουν οἱ δυστυχεῖς. Δὲν βλέπουν, ὅτι κάθε ἔργο τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ πιὸ μικρό, ὅπως εἶναι ἓνα μυρμηγκάκι, εἶναι ἓνα θαυμάσιο κατασκευάσμα, πού ξεπερνᾶ σὲ τελειότητα καὶ τὸ καλύτερο ἐργοστάσιο τοῦ κόσμου. Καὶ δὲν βλέπουν γιατί δὲν πιστεύουν. Ὅλα προσπαθοῦν νὰ τὰ ἐξηγήσουν ὑλιστικῶς. Ἡ ὕλη! σοῦ λένε, ἀπὸ τὴν ὕλη βγήκαν ὅλα. Ἀλλὰ τί εἶναι ἡ ὕλη; Πῶς βρέθηκε; Πῶς ἐξελίχθηκε; Πῶς ἔγινε μάτι, αὐτί, καρδιά; Πῶς ἔγινε δύναμι καὶ ἐνέργεια; Πῶς ἔγινε σκέψι, αἴσθημα καὶ θέλησι; Πῶς ἔγινε πνεῦμα; Στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ δὲν μποροῦν νὰ ἀπαντήσουν οἱ ἄπιστοι. Ἀλλὰ ὁ τυφλὸς πού εἶδε

τὸ φῶς του, στοὺς ἄπιστους, μὲ τὶς ἀπαντήσεις πού ἔδωσε τοὺς ἀποστόμωσε, τοὺς νίκησε, τοὺς ξευτέλισε λέγοντάς τους: «Δὲν ἀκούω τί μοῦ λέτε. Ἔνα ξέρω, ἦμουν τυφλὸς καὶ τώρα βλέπω. Μὲ έκανε καλὰ ὁ Χριστός. Χίλιες δόξες νὰ ἔχη». Ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ Φῶς τοῦ κόσμου.

ΤΟ ΑΓΙΟ ΜΥΡΟ

Τὸ Ἅγιο Μύρο, μὲ τὸ ὁποῖο χρίεται σταυροειδῶς ὁ νέος χριστιανὸς εἶναι ἡ σφραγίδα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Κι' ἐκεῖνοι πού τὴν φέρουν, ἀναγνωρίζονται καὶ ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους καὶ ἀπὸ τοὺς δαίμονες ὅτι ἀνήκουν στὴν οἰκογένεια τοῦ Χριστοῦ. Μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ σημάδι οἱ δαίμονες τρέμουν καὶ τρέπονται σὲ φυγή. Οἱ ἄγγελοι ἀντίθετα τρέχουν κοντὰ σ' αὐτοὺς πού φέρουν τὴν Σφραγίδα τοῦ Σταυροῦ σὰν σὲ δικό τους.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΥΛΗ

Ὅσοι εἶναι ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας σώζονται. Ὅσοι εἶναι ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας δὲν μποροῦν νὰ ἐλπίζουν στὴν σωτηρία τους. Γιατί ἡ Ἐκκλησία εἶ-

ναι ἡ πύλη διὰ τῆς ὁποίας εἰσερχόμεθα στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

**ΑΠΟ ΤΗΝ
ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΗ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ
ΡΑΦΑΗΛ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ
ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ**

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, η Αδελφότητά μας έορτασε πανηγυρικώς την μνήμη του σεπτού Μαρτυριού των Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης.

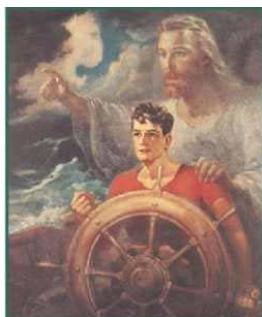
Την 13^η του Απριλίου, παραμονή της Τρίτης του Πάσχα, έτελέσθη Πανηγυρικός Έσπερινός, Λιτανεία της Ίερας Εικόνας των εορταζόντων Αγίων και Άρτοκλασία, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας Μητροπολίτου Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ώρωπου κ.κ. Κυρίλλου, με τη συμμετοχή κληρικών της καθ' ημάς Ίερας Μητροπόλεως και πλήθους πιστών. Κατά τη διάρκεια του Έσπερινού έτελέσθη και η Χειροθεσία εις Άναγνώστην έκλεκτου μέλους της Αδελφότητας.

Την 14^η του Απριλίου, ανήμερα της Έορτης, έτελέσθη Θεία Λειτουργία και Ίερα Παράκλησις στους θαυματουργούς Αγίους Ραφαήλ, Νικόλαο και Ειρήνη και έτέθη εις Προσκύνησιν τεμάχιο του Ίερού Λειψάνου του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Ραφαήλ.

Τα φωτογραφικά στιγμιότυπα είναι από τον Πανηγυρικό Έσπερινό, τη Λιτανεία και την Άρτοκλασία που έτελέσθησαν την παραμονή της Έορτης.

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

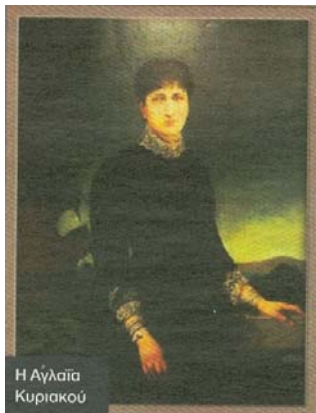
Όταν ο ναυπηγός φτιάχνει το πλοίο φροντίζει να το κάνει γερό, ώστε να αντέχει στις θύελλες. Δεν φροντίζει να μην έχει ή θάλασσα τρικυμίες.

Έτσι κι' εσείς ανατρέφοντας τα παιδιά σας, μην φροντίζετε να μην έχει ή ζωή γύρω τους δυσκολίες, προσπαθήστε να μεγαλώσετε τα παιδιά σας έτσι ώστε να μπορούν να αντιμετωπίζουν τις δυσκολίες. Όταν ο σιδηρουργός παίρνει το μέταλλο από τη φωτιά, πριν αρχίσει να το χτυπά με το σφυρί πάνω στ' άμoνι, έχει σκεφτεί και έχει αποφασίσει τί εργαλείο θέλει να φτιάξει. Γιατί αλλιώς θα δουλέψει το πυρωμένο μέταλλο για να φτιάξει μαχαίρι, αλλιώς θα δουλέψει για να φτιάξει δρεπάνι ή κάποιο άλλο εργαλείο. Το ίδιο πρέπει να κάνουμε και με το θέμα της ανατροφής των παιδιών. Προσοχή στα κριτήρια που θα επιλέξουμε για την ανατροφή και διαπαιδαγώγηση των παιδιών μας!!

ΟΙ ΔΥΟ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΠΟΥ ΞΕΧΑΣΤΗΚΑΝ

Τα ονόματά τους δεν είναι γραμμένα με χρυσά γράμματα και οί προτομές τους δεν στολίζουν τους χώρους που ευεργέτησαν. Βιογραφίες τους δεν υπάρχουν στα λεξικά και τα σχολικά βιβλία ως παράδειγμα ύψηλών ιδανικών. Η Άγλαία Κυριακού συνέδεσε το όνομά της με το

γνωστό Νοσοκομείο Παίδων στο Γουδή, ενώ ο αδερφός της Αντώνης Αντωνιάδης, παραμένει άγνωστος, παρότι κατέλειπε τεράστια περιουσία για την ίδρυση μαιευτηρίου για άπορες γυναίκες. Φεύγοντας από τη ζωή, ή Άγλαία Κυριακού (1933) με τη διαθήκη της διέθεσε την περιουσία της για την Κλινική Απόρων Παίδων Παναγιώτη και Άγλαίας Κυριακού. Το Νοσοκομείο Παίδων

έγκαινή-στηκε τον Απρίλιο 1938. Ο αδελφός της ο δικηγόρος Αντώνιος Αντωνιάδης συνέταξε τη διαθήκη του να διατεθεί ή

μεγάλη του περιουσία για τη δημιουργία της Γυναικολογικής Κλινικής στην οποία θα νοσηλεύονται άπορες γυναίκες. Για την επίτευξη του σκοπού του διέθεσε στον Δήμο Αθηναίων το τριώροφο ακίνητο στην οδό Ξενοφώντος στο Σύνταγμα αξίας 9.000.000 δραχμών, αλλά και 6.000.000 δραχμές σε μετρητά. Τα δυο αδέρφια, ή Άγλαία και ο Αντώνιος, διέθεσαν τα υπάρχοντά τους για τα Έλληνόπουλα και τις μανάδες τους. Το Δημοτικό Μαιευτήριο που όνειρευόταν ο Άντ. Αντωνιάδης δεν υλοποιήθηκε. Το ακίνητό του στην οδό Ξενοφώντος χρησιμοποιείται για τη στέγαση των δημοτικών παρατάξεων και δημοτικών υπηρεσιών. Ο ναΐσκος του σπιτιού του έχει μετατραπεί σε αποθήκη (Από τον Έλευθεριο Σκιαδά).

Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ ΗΣΥΧΙΑΣ

Σὲ ἓναν ἐρημίτη ἔφτασαν μιὰ μέρα κάποιοι ἐπισκέπτες. Τὸν ρώτησαν. Τί νόημα ἔχει ἡ ζωὴ σου στὴν ἡσυχία; Ὁ μοναχὸς ἐκείνη τὴ στιγμή μὸλις ἔβγαξε νερὸ ἀπὸ ἓνα βαθὺ πηγάδι. Καὶ τὸ νερὸ τοῦ πηγαδιοῦ ἦτανε ταραγμένο. Εἶπε: Κοιτάξτε στὸ πηγάδι. Τί βλέπετε; Ἐκεῖνοι κοίταξαν: Τίποτα. Μετὰ ἀπὸ λίγο πὺν ἤρεμήσε τὸ νερὸ τοῦ πηγαδιοῦ ὁ μοναχὸς τοὺς εἶπε: Κοιτάξτε στὸ πηγάδι. Τί βλέπετε; Ἐκεῖνοι κοίταξαν πάλι κάτω. Ναί, τώρα βλέπουμε τὰ πρόσωπά μας. Καὶ ὁ μοναχὸς ἀπάντησε: Βλέπετε πρῖν, ὅταν ἔβγαλα νερὸ, τὸ νερὸ ἦταν ταραγμένο. Τώρα εἶναι ἡρεμο. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐμπειρία τῆς ἡσυχίας. Βλέπετε τὸν ἑαυτό σου!

Ο ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΓΑΪΔΟΥΡΑΚΙ

Ἐνῶ βρισκόταν καθ' ὁδὸν γιὰ νὰ ἐπισκεφθεῖ μιὰ χώρα ὅπου κατοικοῦσαν εἰδωλολάτρες ὁ Ἅγιος Μαρτίνος, Ἐπίσκοπος Γαλατίας συνάντησε ἓναν γεωργό, ὁ ὁποῖος καθόταν περίλυπος μπροστὰ στὸ νεκρὸ γαῖδουράκι του καὶ συλλογιζόταν πόσο μάταιη ἦταν ἡ διδασκαλία τῶν Χριστιανῶν. Δὲν μπορούσε νὰ καταλάβῃ τὸ πῶς τὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ ἀνθρώπου, πὺν θὰ φθαρεῖ στὴ γῆ, εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναστήθῃ ἄφθαρτο. Ὁ Ἅγιος Μαρτίνος τοῦ μίλησε γιὰ τὴν παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ εἰδωλολάτρης τοῦ ζήτησε, γιὰ νὰ πιστέψῃ, νὰ ἀναστήσῃ τὸ γαῖδουράκι του. Παρόλο πὺν ὁ Ἅγιος τοῦ δίδαξε ὅτι μόνο οἱ ἄνθρωποι ἔρχονται σὲ κρίση καὶ ἀνασταίνονται καὶ ὄχι τὰ ἄλογα ζῶα, ὁ εἰδωλολάτρης ἐπέμενε πῶς γιὰ νὰ πεισθεῖ ἔπρεπε νὰ ἀναστήσῃ τὸ γαῖδουράκι του. Ὁ Ἅγιος Μαρτίνος ἔ-

στρεψε τὸ βλέμμα του πρὸς τὸν οὐρανό, ὕψωσε τὰ χέρια του καὶ προσευχήθηκε «Κύριε ὁ Θεός μου, πὺν ἔγινες αἷτιος σωτηρίας γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀνάστησε καὶ τοῦτο τὸ ζῶον, γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ ἀποκτήσῃ ἐπίγνωση ὁ ἀνθρώπος αὐτός, διότι μὲ αὐτὸ τὸ θαῦμα σου θὰ γνωρίσει τὴν παντοδυναμία Σου καὶ θὰ πιστεύσει σ' Ἐσένα». Δὲν πρόλαβε νὰ τελειώσῃ τὴν προσευχὴ του ὁ Ἅγιος καὶ τὸ γαῖδουράκι σηκώθηκε ὑγιέστατο καὶ περπάτησε. Τὸ θαῦμα αὐτὸ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νὰ πιστέψουν καὶ νὰ βαπτισθοῦν Χριστιανοὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι ἐκείνης τῆς χώρας.

ΚΟΜΠΑΣΜΟΣ

Ἐνας ἄπιστος καυχόταν, λέγοντας πῶς προκαλοῦσε τὸ Θεό, ἐὰν ὑπάρχει, νὰ τὸν πάταξῃ μὲ θάνατο, ἐντὸς 5 λεπτῶν. Ὅταν πέρασαν τὰ 5 λεπτά, ἔλεγε μὲ κομπασμὸ – Βλέπετε, τίποτε δὲν ἔγινε. Τί σᾶς ἔλεγα; Ποῦ εἶναι ὁ Θεός; Δὲ μοῦ λέγετε, κύριε, ἔχετε παιδάκια ρώτησε μιὰ κυρία τῆς συντροφιάς. – Ναί, ἀλλὰ γιατί ρωτᾶτε; εἶπε ὁ ἄπιστος. – Νά, σκέφτομαι, ἂν ἓνα σας παιδί δίνοντάς σας ἓνα μαχαίρι, σᾶς ζητοῦσε νὰ τὸ σκοτώσετε γιὰ νὰ δείξετε τὴ δύναμί σας, θὰ τὸ κάνατε; Ἀσφαλῶς ὄχι, γιατί τὸ ἀγαπᾶ, ἀπάντησε πειραγμένος ὁ ἄπιστος. – Αὐτὸ ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ μὲ τὸν Θεό, συμπέρανε ἡ κυρία. Εἶναι ὁ Ἐπουράνιος Πατέρας σας καὶ σᾶς ὑπεραγαπᾶ, γι' αὐτὸ καὶ ἀνέχεται τὶς ἀνοησίες σας.

ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΑΠΟ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ

Ὁ Ναπολέοντας ἐκτιμοῦσε καὶ θαύμαζε πραγματικὰ τὸν μεγάλο ἐπιστήμονα καὶ εὐεργέτη του Λουδοβίκο Παστέρ. Μία μέρα τὸν ρώτησε.

Ένα πράγμα δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω σὲ σὰς ἀγαπητὲ κύριε Παστέρ. Πῶς δὲν ἐκμεταλλευτήκατε οἰκονομικὰ τὶς ἀνακαλύψεις γιὰ τὸν ἑαυτὸν σας, ἐνῶ ἀπὸ αὐτὲς χιλιάδες ἀνθρώποι σὲ ὅλο τὸν κόσμο ἔγιναν πλούσιοι. Καὶ ὁ Παστέρ τοῦ ἀπάντησε. Γιὰ μένα θὰ ἔταν ἡ πῖο μεγάλη χρεωκοπία. Πιστέψτε μέ, πῶς εἶμαι ἀρκετὰ πλούσιος ἀπὸ ἱκανοποίηση.

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ

Κάποτε ἓνα παιδὶ ἔφυγε μακρυνὰ ἀπὸ τοὺς γονεῖς του. Ὁραῖα εἶναι καὶ ἡ ἀσωτεία ἀλλὰ στὴν ἀρχή, στὸ τέλος εἶναι φαρμάκι. Ἄρχισε, λοιπόν, κ' ἐκεῖνος νὰ στερεῖται. Κάποτε, πήρε ἓνα γράμμα ἀπὸ τὸ σπῖτι του. «Δὲν μοῦ φτάνουν τὰ βάσανά μου, μοῦ στείλατε κ' ἐσεῖς τώρα τάχατες γράμμα.» εἶπε. Τὸ ἀνοίξε, δὲν βρῆκε καὶ κανένα φράγκο μέσα καὶ τὸ πέταξε σὲ μιὰ γωνιά. Ἀφοῦ πέρασε καιρὸς καὶ ἡ ζωὴ τὸν στρίμωξε πολὺ, λέει: «μωρέ, ἄς τὸ κοιτάξω καὶ αὐτὸ τὸ γράμμα ἀπὸ τοὺς γονεῖς μου». Καὶ τὸ γράμμα ἔγραφε: «Σοῦ πληρώνουμε τὰ εἰσιτήρια νὰ γυρί-

σης πίσω». Ὅμως, ὁ χρόνος εἶχε περάσει καὶ οἱ γονεῖς τοῦ εἶχαν πεθάνει καὶ ἦταν πιά ἀνώφελο τὸ γράμμα... Ὁ Θεὸς μᾶς στέλνει μηνύματα καὶ εὐκαιρίες στὴ ζωὴ μας. Ἄς μὴν ἀδιαφοροῦμε. Ἄς μὴν περιμένουμε τὰ μηνύματά του νὰ εἶναι μὲ τὴ μορφή καὶ τὸ περιεχόμενο ποῦ θέλουμε ἔμεῖς. Ξέρεῖ ὁ Θεὸς νὰ μᾶς βοηθᾷ, νὰ μᾶς καθοδηγῇ, νὰ μᾶς σώζει. Ἄρκει νὰ μὴν περιφρονήσουμε τὰ μηνύματα καὶ τὶς εὐκαιρίες ποῦ μᾶς στέλνει. Εὐκαιρία ποῦ μᾶς δίνεται σήμερα, αὐριο μπορεῖ νὰ μὴν ὑπάρχει...

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ

ΤΗΝ ΑΓΙΟΓΡΑΦΗΣΗ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΣ

ΡΑΦΑΗΛ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ καὶ ΕΙΡΗΝΗΣ

Τηλ. ἐπικοινωνίας: 22940-61151.

(ὑπεύθυνος: π. Εἰρηναῖος)

ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε Κυριακὴ: 7.30 - 10.15 π.μ.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Λειψάνου
Κάθε Τετάρτη στὶς 6.00 μ.μ.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ

9.00 - 1.00 πρῶτὴ ἀνοικτὰ

1.00 - 5.00 Μεσημέρι κλειστὰ

5.00 - 7.00 ἀπόγευμα ἀνοικτὰ

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἰδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σούλι Μαραθῶνος, Ἰστοσελίδα: www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Δ/ντής: Ἀρχιμ. Ραφαήλ Ἀλιπαραμάκης, τηλ. 22940-61151 κ' 6944359953,

E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές καὶ ἐμβόλια ἀποστέλλονται εἰς

Διεύθυνση: π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.